

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
3.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3 | Col·lectius en lluita

L'Horta Alliberada al punt de mira dels especuladors

Incertesa davant la voluntat d'un inversor d'edificar el solar ocupat pel projecte comunitari de l'Horta Alliberada

Pàg. 5 | Actualitat

Últimes sentències dels judicis de l'«Efecte Can Vies»

La justícia marca un clar biaix que castiga les manifestants mentre rebaixa la gravetat de les actuacions dels mossos implicats

Pàg. 12 | Entrevista

Impuls COOP

Surts o entres?

La unidireccionalitat de les fronteres

p. 6-7 / Passaports V.I.P.

p. 6-7 / La tancada migrant de Barcelona: una lluita activa

EDITORIAL ★

Barris i ciutats per viure-hi

Es p e c u l a c i ó , gentrificació, bombolla de lloguers, okupació, desnonaments, hipoteques, etc., tot són paraules que porten anys sortint a les notícies d'actualitat, tant de La Burxa com de tots els diaris i publicacions. Els problemes relacionats amb l'habitatge no són nous, malgrat alguns termes si que ho siguin. El negoci immobiliari és un dels més rentables del món, tothom necessita un sostre i en les ciutats, on la demanda sempre és com a mínim constant, la capacitat del

capital per manipular el mercat sempre multiplica els guanys. L'especulació no és un invent del s. XXI, ni tant sols del s. XX. La crisi que va començar al 2008 va venir per l'esclat de la bombolla del mercat immobiliari, i com si no haguessim après res, tornem a veure com una nova bombolla afecta el lloguer i també l'habitatge de compra. De fet hi ha qui sí que n'ha après. Els bancs van haver de ser rescatats amb diners públics i els perjudicats en van ser els ciutadans que mentre veien els rescats dels rics mentre eren desnonats per hipoteques que no podien pagar. El nombre de desnonaments no ha disminuït

malgrat M. Rajoy assegures que hem sortit de la crisi, sinó que torna a créixer.

En aquest context d'escalada desmesurada dels preus de l'habitatge, de forma especial en el lloguer a ciutats com Barcelona, la política de desnonaments sembla que està virant cap l'aplicació de la força per garantir el dret a l'especulació i la nul·litat del dret a l'habitatge digne. En l'últim més s'han repetit actuacions policials contra mobilitzacions per evitar desnonaments. Els cossos d'activistes i veïnes com a eina de resistència, es comença a quedar curt davant la brutalitat de dispositius

d'antiavalots. A Badalona, Santa Coloma, La Trini, Poble Sec i també a Sants hem hagut de patir aquestes situacions. Si això no fos prou un nou conflicte sorgeix entre l'activisme pel dret a l'habitatge i la Generalitat que davant d'aquesta situació d'emergència es posa a subastar pisos de la seva propietat que acabaran en mans de fons especulatiu.

Però l'activisme i la lluita han estat la manera d'aturar milers de desnonaments. A més de veure aquestes victòries quotidianes, podem començar veure altres victòries. En aquest mes de Juny l'Ajuntament de

Barcelona ha aprovat una llei promoguda pel teixit associatiu, per obligar a les promotores a incloure un 30% d'habitatge VPO en totes les construccions i remodelacions. Una victòria que encara no es definitiva i que si es vol que ho sigui haurà de seguir mantenint la lluita dels ciutadans. L'habitatge ha de ser un dret i no pot seguir essent una mercaderia. La situació actual és alarmant i les administracions han de seguir el ritme de la lluita del carrer per solucionar-la o com a mínim minimitzar les conseqüències.

MICROS OBERT★ Envia'ns el teu escrit a laburxa@gmail.com

Narrador intern protagonista

Laia Cantó Codina

Era el 18 de setembre el dia que aquella bèstia va sacsejar la ciutat. El so del despertador ens havia fet obrir els ulls a les set en punt, com cada dilluns. El ring ring d'aquell aparell va ser idèntic al dels altres dies, ni més greu ni més agut. El Josep va estirar-se i va badallar més, i com sempre, es va girar cap a mi i em va fer un petó a la galta, un gest que formava part de la rutina que havíem construït i que no vaig assaborir. Res em va fer endevinar que no n'hi hauria més, de petons com aquell. Si ho hagués sabut m'hauria guardat el so que feien els seus llavis sobre la meva pell, n'hi hauria demanat un altre i hauria acostat el meu cos contra el seu per conservar-ne l'escalfor.

Res, ni bon dia li vaig dir. Tenia molta son i no tenia ganes de començar aquella setmana, els setembre sempre són durs a l'institut.

"Marxo Marta, fins al vespre!" Va dir-me, després d'haver-se dutxat, afaitat, vestit i preparat el cafè.

"Adéu! Fins després!" Vaig cridar des del lavabo sense saber que aquell després no existiria per a ell, ni per aquell nosaltres.

Anava tard, eren dos quarts de vuit i havia de ser a les vuit a l'escola, teníem excursió amb els de segon d'ESO. Vaig engolir d'un glop el cafè que el

Josep em preparava cada dia. M'agradaria que algú m'hagués dit que aquell seria el darrer, hòstia! L'hauria pres diferent, l'hauria assaborit, hauria llepat la tassa, i me n'hauria guardat una mica en algun pot de record. Quan la monotonia s'apodera d'aquestes petites coses, es desvaloren. Jo creia en l'eternitat dels cafès matinals, fins que va arribar aquell dilluns.

Vam agafar l'autobús a les 8 i 15 minuts. El Mateu, el professor de matemàtiques que havia de venir amb mi a l'excursió, s'havia adormit i amb el llençol encara marcat sobre la galta dreta, va entrar a l'autobús esbufegant. Per culpa seva, que em va distreure demanant-me deu cops perdó pel retard, explicant-me que se li devien haver acabat les piles del despertador i no sé quantes desgràcies més, no vaig mirar per la finestra i no vaig poder acomiadar-me de l'institut, dels edificis, dels carrers que formaven la ciutat que m'havia criat.

No sabíem que aquella excursió ens salvaria la vida, no en teníem ni idea que ens allunyàvem de

l'epicentre d'un terratrèmol. Aquell 18 de setembre la terra va decidir fer tremolar la ciutat que ens havia vist créixer. Els edificis es van esmicolar sobre les vides que havíem construït. Sobre la rutina dels dies normals, sobre la tassa bruta de cafè, sobre el llit a mig fer, sobre els pijames mal plegats. Sobre les paraules que no havíem dit. Sense avisar. Runa i pols, això és el que va quedar.

Decisions

Sònia Roncero

Durant aquest mes de juny, més de 33.000 mil estudiants es van enfrontar a la selectivitat. Abans, però, ja havien d'haver pres la decisió, temuda des d'infants, del que volien ser de grans. L'elecció del batxillerat, inclús d'estudiar o no batxillerat, marca fortament els següents anys de les nostres vides. Una decisió presa als 15 o 16 anys, quan encara no som prou madures per prendre decisions adultes però tampoc tan innocents per a lluitar per somnis impossibles. Somnis de ballarines, youtubers, bombers i cantants, que esdevenen economistes, metgesses o psicòlegs (els

tres graus més demandats l'any 2017).

Quins són els factors que ens fan prendre un camí o un altre? Sovint, aconseguint per adultes que suposadament ens han de servir d'exemple, que presumptament saben què és la vida, prenem decisions que ens mantenen dins la zona de confort. Frases com "amb això no et guanyaràs la vida", "acabaràs fent de profe" (com si fos dolent!), o "només n'hi ha 3 que triomfen" ens marquen des de ben joves i ens allunyen de la felicitat de perseguir els somnis. Quan la vocació esdevé un factor secundari, rere la facilitat per a trobar una feina, es fa

patent la trista realitat: els diners passen per davant de gaudir amb la nostra professió. Afortunadament, però, hi ha qui encara creu en canviar el sistema. Qui vol treballar canviant el món, encara que sigui en professions injustament mal remunerades o en sectors on la riquesa econòmica no hi és present. I, també, adultes que els encoratgen a fer-ho.

Aquest setembre, noves generacions començaran la universitat. Probablement es deixaran enrere somnis i desitjos d'aventura. Per sort, segurament també se'n crearan de nous.

FEMINISMES ENFRONTATS ★

Irantzu Varela

El feminisme busca transformar les estructures socials

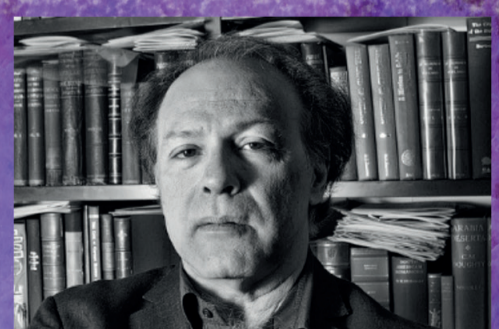

Criatura llegendària

Potència violeta 100%

Javier Marías

En nom del feminisme s'estan aconseguint coses que la moral catòlica més reaccionària no va aconseguir imposar

Criatura llegendària

Potència violeta 0%

Si vols donar la teva opinió sobre la Burxa, pots escriure'ns a laburxa@gmail.com!

La Troca, en perill!

L'escola comunitària de formació de persones adultes de Sants necessita l'ajuda del barri per seguir treballant

La Troca

La Troca, escola comunitària de formació de persones adultes dels barris de Sants, va llançar a principis de juny un manifest per denunciar la situació de perill en què es troba actualment el projecte; la falta de corresponsabilitat per part de les administracions educatives està propiciant dificultats molt serioses per la continuïtat del projecte.

La Troca és una escola comunitària de formació de persones adultes dels barris de Sants. El gener de 2018 va obrir les seves portes a La Llei al Sants. Després de 3 anys de treball per definir el projecte i un profund procés participatiu de diagnòstic amb el veïnat, es

van fer patents les necessitats educatives de les persones adultes dels barris de Sants, i la urgència per construir un espai on no només fer formació instrumental bàsica sinó també desplegar una xarxa d'intercanvi de coneixements que aportés formació en competències bàsiques per a la vida adulta.

Bevent del moviment ateneístic i de les universitats populars, La Troca assenta les seves bases com a espai obert. Accessible a tothom i flexible, defuig qualsevol diferència econòmica entre les persones participants i facilita l'espai adaptant-se a les necessitats i les circumstàncies de la vida adulta, amb especial atenció

a persones i col·lectius que es troben en situació de vulnerabilitat a l'hora d'interactuar amb la societat.

En els seus primers 6 mesos de vida, La Troca ha atès 390 persones, que han estat participant en cursos i formacions o que han passat pels tallers i xerrades organitzades a l'escola. La necessitat de la formació al llarg de la vida no només és un fet que es materialitza als nostres barris (un 30% de la població del Districte de Sants-Montjuïc no ha finalitzat els estudis obligatoris) sinó que també és un fenomen que es dona a nivell general. A Barcelona, l'any 2009 només un 0,75% de la població adulta feia algun tipus de formació en

un centre cívic, mentre que a Europa la mitjana és del 10%.

Tot i això, havent demostrat la utilitat del projecte al llarg d'aquests sis mesos, La Troca no pot garantir la continuïtat de les formacions engegades de cara al curs 2018 / 2019, ja que cal un finançament públic suficient per desenvolupar el projecte i continuar treballant amb el mateix rigor i qualitat amb les persones participants.

Fa falta, doncs, un conveni de gestió comunitària que pugui vincular l'Administració, les entitats del territori i les persones que participen. A principis del mes de juny, La Troca va llançar el seu manifest, que ja han firmat més de 50 entitats dels barris de Sants.

"Tot i els resultats àmpliament comprovats, La Troca no pot garantir la seva continuïtat el curs vinent"

Aquesta situació demostra la necessitat de que l'administració local aposti per projectes com La Troca, una iniciativa educativa transformadora que té com a objectiu completar l'educació de persones adultes als barris de Sants, promovent així una ciutadania formada, activa, crítica i implicada.

Si vols saber més i llegir el manifest, entra al web: <https://latrocasants.org/> o segueix-nos al Twitter @LaTrocaSants

L'Horta Alliberada al punt de mira dels especuladors

L'Horta Alliberada

Abandonat, ple de rates, de mosquits, les cases adjacents estaven afectades per les humitats, així és com es trobava el solar abans de ser ocupat i on a dia d'avui es troba l'Horta Alliberada. La situació era tal, que fruit de les pressions veïnals, el Síndic de Greuges va emetre un informe el 2013 per tal que l'Ajuntament netegés i desinfectés l'espai, ja que s'estava convertint en una amenaça per la salut pública. De fet, l'actuació va ser limitada, donat que al tractar-se d'un espai privat l'Agència de la Salut Pública no va poder actuar amb més profunditat.

Afortunadament, en l'actualitat la situació d'aquest solar és molt diferent. Fa uns dos anys; un grup de veïnes entrà a l'espai, amb el consentiment d'altres veïnes de la zona. Aquest va ser el naixement de l'Horta Alliberada. Des de llavors, s'ha anat construint un projecte que ha permès

guanyar molt més que un espai verd pel barri. I és que l'Horta Alliberada és un espai per les veïnes, per construir xarxes socials, per fer barri, per trencar barreres, per compartir moments i experiències entre persones de diferents realitats i sobretot per lluitar contra els especuladors.

Tot i que aquest projecte compta amb el suport de les veïnes i veïns de Sants, a més de persones de tot arreu de la nostra ciutat, a mitjans del passat mes de juny, un inversor ens va fer arribar la seva voluntat d'edificar en l'espai de l'Horta.

Fa un parell de setmanes, uns col·laboradors de l'inversor en qüestió ens van comunicar la idea de fer unes construccions en l'espai que ocupa l'Horta, encara que el terreny no havia sigut comprat.

Una vegada finalitzat aquest primer contacte, ens vam citar amb el propi inversor a l'Horta per escoltar les seves propostes, qui va veure que no només es

un lloc on es planten patates, tomàquets i carbassons, sinó que és un espai al qual les veïnes arriben a passar la tarda, jugar amb els petits... en definitiva, un projecte de barri al qual tothom hi participa. Durant aquesta trobada, totes les veïnes que varen poder ser-hi varen expressar la seva voluntat de defensar a l'Horta per damunt de qualsevol proposta de construcció.

Com ocorre en diversos espais repartits a tota Barcelona, es vol prioritzar l'especulació i la construcció d'edificis en lloc d'escoltar els desitjos de les veïnes, que no volen més construccions al barri que elimini un dels pocs espais verds que encara tenim a Sants. El sentiment de barri, de fraternitat i de compartir que transmet l'horta alliberada és una cosa que no podem permetre que ens treguin.

Defensem la necessitat de generar un despertar de la comunitat. On el sentipensar de cadascuna de nosaltres sigui

cada vegada més fort, demostrant que el poder que tenim és molt més intel·ligent que l'obsolet sistema patriarcal que ens condueix a un ofegament de tots els nostres drets. Entre això, el dret a tenir una qualitat de vida digna arrabassada per agents especulatius. Agents davant dels quals presentem el nostre desacord i el nostre desinterès per formar part de la gentrificació i de la pèrdua

cultural del nostre barri.

Per tant, som l'horta Alliberada de Sants, som companyes de la xarxa de pulmons que donen oxigen als barris de la nostra ciutat, som la comunitat, som veïnes, som part del sentiment del nostre barri, som la representació del que temen, perquè el nostre fi no és un apoderament econòmic, sinó un apoderament de barri.

CASAL INDEPENDENTISTA de Sants Jaume Compte

Carer Muntadas, 24,
08014 Sants, Barcelona, Països Catalans
www.cis-jaume.compte.cat
o visita'ns al Facebook i al Twitter

KOITTON CLUB
ROSSEND ARÚS

BAR MUSICAL COOPERATIU

CUINA DE BARRI

ESMORZARS
MENÚ AL MIGDIA
CARTA DE NIT
OPCIÓ VEGETARIANA
BEGUDES DE LA TERRA
CERVESES ARTESANES
CULTURA POPULAR

C/PIRELLA 20, BARRIO 6. 08014
SANTS. PAÏSOS CATALANS
93 422 16 18 WWW.IDX.CAT

pintxos
llores
vermut
truita
barri
cooperativisme

KOP DE MÀ
C/Riego, 4, Sants

la Ciutat invisible
Cooperativa Autogestionària

COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...

LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...

RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir, les propostes pel demà...

www.lacitatinvisible.coop
C/ RIEGO, 35. BAIXOS 08014 (BCN) 93 298 99 47

Sants Viu

Alerta Ultra, resposta antifeixista

Diumenge 3 i dilluns 4 de juny es presentaven moguts a causa de dos actes convocats per organitzacions de l'extrema dreta i espanyolista al barri de Sants. Davant de cada convocatòria, la resposta veïnal s'ha fet notar als carrers.

Diumenge al matí, l'acte ultra estava convocat a l'Hotel Barceló, sobre l'estació de Sants. Davant d'aquesta primera convocatòria, Unitat Contra el Feixisme i el Racisme (UCFR) va llençar una primera convocatòria de concentració a la qual es van sumar després altres entitats del barri.

La mobilització va ser en tot moment acordonada pels antivalots dels mossos d'esquadra, evitant que l'inicial grup de 50 persones pogués entrar en contacte amb la gent que accedia a l'Hotel o l'Estació. A mesura que passaven els minuts, més gent es va anar sumant a la mobilització fins a comptar amb unes 250 veïnes.

En cloure la mobilització es va dur a terme una assemblea per tal d'articular alguna plataforma veïnal que respongui a les convocatòries feixistes.

L'acte polític del partit ultra va omplir la sala d'actes. Cal tenir molt present que des de l'organització es van facilitar desplaçaments amb autobús, tal com publicaven a les seves xarxes

Un ampli dispositiu policial va impedir que els manifestants poguessin arribar fins a Cotxeres.

socials. I cal tenir present, també, que al districte de Sants Montjuïc, a les municipals de 2015, VOX va treure 94 vots.

D'altra banda, dilluns li tocava el torn a la plataforma espanyolista Societat Civil Catalana, qui organitzava un acte al centre cívic municipal de les Cotxeres de Sants enfocat a "los trabajadoras y trabajadoras de Cataluña".

Davant d'aquesta nova convocatòria, el barri també es va organitzar i un altre cop un centenar de persones van ser als carrers protestant per l'acte, i que aquest es fes en un centre cívic municipal. La convocatòria de les 18h es va desplaçar de la font de la plaça de Sants fins a la mateixa carretera de Sants, on un ampli dispositiu policial de mossos i Guàrdia Urbana van impedir que els manifestants poguessin arribar fins a Cotxeres. Després de mitja hora tallant el carrer de Sants, la mobilització va pujar fins a la plaça Bonet i Muixí, on es va fer una cassolada i es van cridar consignes antifeixistes a 100 metres de l'acte espanyolista. Ja tocades les set del vespre, la mobilització va tornar fins a la plaça de Sants, on va fer temps fins a començar la mobilització setmanal que Sants Montjuïc per la independència fa en favor dels presos i preses i exiliades.

<https://santsviu.cat/2018/06/04/alerta-ultra-resposta-antifeixista/>

La revetlla crema el barri

Un any més, i ja podem dir que és tradició, els carrers del barri han gaudit la revetlla de Sant Joan al carrer entre veïnes, a taula parada i amb fil musical. Si bé moltes comissions de festa major van organitzar revetlles als seus carrers respectius, la revetlla amb majúscules continua essent la que el Casal Independentista porta anys impulsant. D'ençà que fa 18 anys van inaugurar el local del carrer Premià, la revetlla se celebrava a la plaça Osca. Però anys d'obres a la plaça, la massificació de terrasses i el trasllat del Casal al carrer Muntadas, va portar la revetlla popular a altres indrets del barri, primer a la plaça Joan Pelegrí i finalment des de fa ja alguns anys al passeig de l'estació, a tocar del parc. Un emplaçament una mica inhòspit però que té la grandària necessària per a poder acollir les activitats programades, així com fer possible els permisos municipals per ser l'única foguera de la revetlla autoritzada al Districte.

Veïnes gaudint de la revetlla de Sant Joan al passeig de l'estació.

A mitja tarda i amb la llum de dia encara present, mentre unes muntaven l'escenari i d'altres començaven a fer brases, arribava la flama del Canigó fins al costat de la foguera. La rebuda va anar a càrrec dels tabalers de la colla de diables, que van custodiar la torxa amb que encendrien la pirotècnia.

Enguany el format canviava una mica, i el Casal ja no oferia menjar fet i a taula. No obstant, més de 200 veïnes no van dubtar en baixar les carmanyoles i omplir les taules i cadieres disposades per l'organització al llarg del passeig, flanquejades per pancartes de suport a l'Anna Gabriel, la causa Palestina, contra les agressions masclistes al costat del punt violeta d'atenció a víctimes d'agressions masclistes, i per la visibilitat LGTBI, dies abans del 28 de Juny.

Per les que van voler,

l'organització va posar a disposició popular dues graelles amb brasa, per a cuinar in situ les carns i verdures que portaven de casa, un fet que van valorar molt bé les persones que en van fer ús.

La festa d'enguany també estava organitzada per l'assemblea de barri de Sants i la colla de diables. Un cop es va desparar taula, la colla de diables prenia les primeres carretes pirotècniques i feia les seves rodes de lluïment. Amb les darreres flamarades, van encendre la foguera i van donar pas a les PD Madures, que des de l'escenari van fer ballar amb ritmes llatins els centenars de persones que les van acompanyar fins a les tres de la matinada.

<https://santsviu.cat/2018/06/26/la-revetlla-crema-el-barri/>

La visibilitat marca el #28J

L'esquerra independentista fa una aposta per la visibilitat del moviment LGTBI amb el lema #Existim com a carta de presentació.

En el manifest que han fet públic les organitzacions de l'esquerra independentista del barri, i que han acordat d'en clau nacional de Països Catalans, es recorden les discriminacions que pateixen Lesbianes, Gais, Bisexuals, Transsexuals i Intersexuals en el seu dia a dia social i laboral. El text recorda el desequilibri institucional i com sovint són només una excusa per rentar la cara a unes institucions que no fan tot el que poden, doncs combatre la discriminació és combatre l'arrel de la mateixa dins el sistema capitalista. És per tant la lluita de classes i per tant la lluita per la igualtat entre persones la solució a les discriminacions que pateixen, com a

persones i col·lectivament.

A nivell gràfic, s'han editat diferents cartells amb el lema #Existim, Fem Història amb persones reconegudes per les seves lluites i que formen part del moviment LGTBI. Ja sigui la Catalana Maria Mercè Marçal, lesbiana feminista de gran trajectòria literària, el militant comunista i gai Mark Ashton, que va participar del moviment de suports als miners, la militant feminista negra Bel Hooks o l'activista transgènere Marsha P. Johnson.

<https://santsviu.cat/2018/06/27/la-visibilitat-marca-el-28j/>

Femicididis

Al llarg del mes de juny, a SantsViu ens hem fet ressò dels dos femicididis dels quals hem tingut coneixement als Països Catalans el darrer mes. A principi de juny, una nena de 13 anys de Vilanova era assassinada per un veí de l'escala dels seus avis. I el passat dia 18, va ser un home de Badalona qui matà a la seva parella sentimental. Un mes on també hem viscut la sortida de presó de #LaManada, hem tingut notícia d'una agressió sexual al barri de la Marina per Sant Joan i tantes d'altres agressions arreu.

<https://santsviu.cat/2018/06/05/femicidi-a-vilanova-i-la-gel-tru-valles-oriental/>

<https://santsviu.cat/2018/06/18/femicidi-a-badalona-barcelones-2/>

Un dels cartells amb el lema #Existim, amb la catalana Maria Mercè Marçal.

26 famílies viuen en una espera contínua la seva entrada als pisos de protecció oficial de Can Batlló

Rubén Molina

Segueixen els problemes als edificis destinats a habitatge de protecció oficial a Can Batlló. En concret són els edificis del pla urbanístic Can Batlló UP4, construccions una al carrer Constitució a l'alçada de Jocs Florals i l'altre al carrer Parcerissa.

Els mateixos edificis on ja viuen els veïns real·lotjats del Camí de la Cadena, que també van haver de realitzar mobilitzacions per aconseguir l'esperada nova llar. Aquests veïns, malgrat el retard, ja hi viuen des del març.

>>Els retards, segons l'administració, en tots els casos es deuen a un problema administratiu, un error en el dibuix del cadastre que no coincideix amb la realitat.

Segons l'Ajuntament, el motiu pel qual unes famílies han pogut entrar a viure i les altres no és que les que són de lloguer han pogut salvar el tràmit burocràtic que ara carrega l'administració com a propietària. Les altres segueixen esperant la resolució d'aquest conflicte.

Són vint-i-sis famílies les que porten més de set mesos de retard en l'entrada a la que ja hauria de ser casa seva. Aquestes, fartes de l'espera, s'han organitzat en una plataforma d'afectades. Estan fent pública la seva situació per aconseguir pressionar tant l'Institut Municipal de l'Habitatge i

Rehabilitació (IMHAB) com l'Ajuntament. El primer és l'encarregat de fer l'entrega de les claus, però després de diversos ajornaments ara ni tan sols donen una data definitiva als futurs residents. Els pisos van ser adjudicats el setembre de 2017 per concurs, amb la promesa d'entrar a viure al desembre. Cosa que semblava bastant real atès que els pisos sortejats ja estaven construïts.

Aquesta situació està generant multitud de despeses, molèsties i malestar. Si una mudança ja és un acte d'estrès i angoixa, la situació s'agreuja quan aquesta s'hauria d'haver produït

al desembre i set mesos després encara no s'ha pogut realitzar. Les condicions de cada una de les famílies varien, però totes coincideixen en la seva indignació per la falta de transparència i de solucions. Contractes de lloguer que han hagut de renovar malgrat es tingui ja un pis de VPO adjudicat, infants que han estat matriculats al nou barri on s'haurien d'haver traslladat, gent que ha deixat el pis i viu amb familiars, etc. La majoria de famílies viuen sota una mudança constant que ni tan sols poden començar i amb els desavantatges bancaris de tenir una hipoteca que encara no paguen, però sí els ocasiona despeses burocràtiques, manteniments de comptes, targetes assignades a aquestes, etc. Les situacions són diverses, però totes arrossegueu un munt de greuges que es podrien haver evitat si, com mínim, les famílies haguessin tingut transparència en la gestió de les entregues. Fins al maig d'aquest any no van tenir una reunió amb l'IMHAB, que tampoc ha servit per poder posar una data al calendari.

Com a punt positiu, les famílies expliquen que estan generant una comunitat de veïnes forta i unida en

aquesta lluita per poder entrar de forma immediata als seus pisos. Estan comptant amb el suport del teixit associatiu del barri que ja comencen a conèixer. Donen les gràcies al Centre Social de Sants pel seu suport i es comencen a impregnar de la remor de lluita de Sants.

Edifici del carrer Parcerissa dels pisos VPO.

Últimes sentències dels judicis de l'«Efecte Can Vies». Doble vara de mesurar per manifestants i policies

Els set mossos acusats de colpejar i llesonar quatre detinguts en les protestes de Can Vies.

Clara Victòria

Passats quatre anys de la revolta produïda pel desallotjament del CSA Can Vies, es tanquen els processos penals derivats d'aquells fets.

>>L'última setmana del mes de juny es feia pública la sentència contra set mossos acusats de llesonar i vexar quatre manifestants al carrer Roses, l'anomenat cas de les «quatre roses».

Aquesta absolia als mossos que segons l'acusació particular i testimonis dels veïns havien trencat el nas a un dels nois i colpejat de forma gratuïta als altres quan ja es trobaven retinguts. Segons l'auto del jutge, no era possible identificar quin d'ells havia estat o si havia

estat algun altre equip diferents al que va realitzar la detenció. Els joves detinguts en canvi si van ser condemnats a penes inferiors a dos anys malgrat no hi hagés proves concloents contra ells més enllà dels policies que els van detenir.

En canvi tres mossos d'Esquadra sí que van ser condemnats a una pena de sis mesos, la mínima possible. Va quedar provat que en una de les nits de protestes van entrar a un portal on es refugiaven manifestants i els van colpejar, a més que de forma gratuïta i violenta, de forma antireglamentària, al cap i per sobre la cintura. El cas de major condemna a un mossos d'esquadra és per l'agent que va colpejar un ciclista al cap, rebentant-li la orel·la amb lesions permanents. Dos anys de condemna ferma ratificada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Aquesta condemna va ser possible per una rafega de fotografies que van captar el moment just dels fets. El policia condemnat no entrarà a la presó, però estarà inhabilitat durant aquest temps.

Amb la resolució dels casos de denúncies de manifestants contra policies es tanca el cicle de judicis derivats de l'«efecte Can Vies».

>>Per aquests fets quatre persones han trepitjat la presó, totes manifestants.

Dos d'elles ho van fer de forma preventiva, entre ells el casteller de Barcelona Sergi Rubia, que va ser posteriorment absolt. De les altres una va ingressar per una mala praxis dels mossos, al detenir-lo i enviar-lo a la presó per faltar a la primera sessió del judici, malgrat les instruccions contraries del jutge. Hi va passar unes setmanes. Una altre persona va ingressar uns mesos després d'una condemna inferior a dos anys.

La majoria dels casos s'han resolt amb els activistes condemnats a penes inferiors a dos anys. La versió dels mossos ha estat pràcticament calcada en tots els judicis, els detinguts havien llençat objectes a la policia. La única prova la versió dels agents. Les circumstàncies

dels detinguts ha estat molt variada, essent la tònica habitual les detencions en portals i llocs de refugi o quan les activistes de fora el barri marxaven cap a casa al finalitzar les mobilitzacions.

Durant les protestes el numero de detencions va superar la vuitantena de persones, concentrant-se en els últims dies. Aquest fet i els testimonis de veïns, detinguts i activistes reforça la versió de que en la majoria de casos les detencions van ser arbitràries i buscaven un efecte d'aterrorir i criminalitzar als manifestants.

Contrasta amb les absolucions als agents dels Mossos d'Esquadra. Els casos de denúncies de manifestants han anat sempre acompanyats de testimonis, fotografies i vídeos i en canvi no han estat prou per prova per condemnar-los. La justícia marca un clar biaix que castiga als dissidents pel fet de ser-ho i dona impunitat a l'abús de poder de l'autoritat.

Mosso condemnat a una pena de dos anys per aquesta agressió a un ciclista.

PASSAPORT VIP

Sara Medina i Paula Catalan

Fer la volta al món és el somni de milions de persones aficionades a viatjar. Tanmateix, perquè aquesta experiència no sigui una missió impossible, és necessari haver tingut sort (molta sort) i haver nascut en un país que t'atorgui un "passaport poderós". Un passaport VIP.

Aquesta llicència aleatòria és la que marcarà la diferència entre poder fer un viatge més o menys normal o no fer-ne cap (o, en el millor dels casos, viatjar després d'una infinitat de tediosos tràmits burocràtics). Per moltes persones, l'emoció davant la possibilitat de viatjar a l'altre costat de la frontera és inexistent. I, si existeix, sovint és més amarga del que podríem imaginar les persones que solem viatjar amb passaport VIP. El neguit que es viu en ser a la cua on

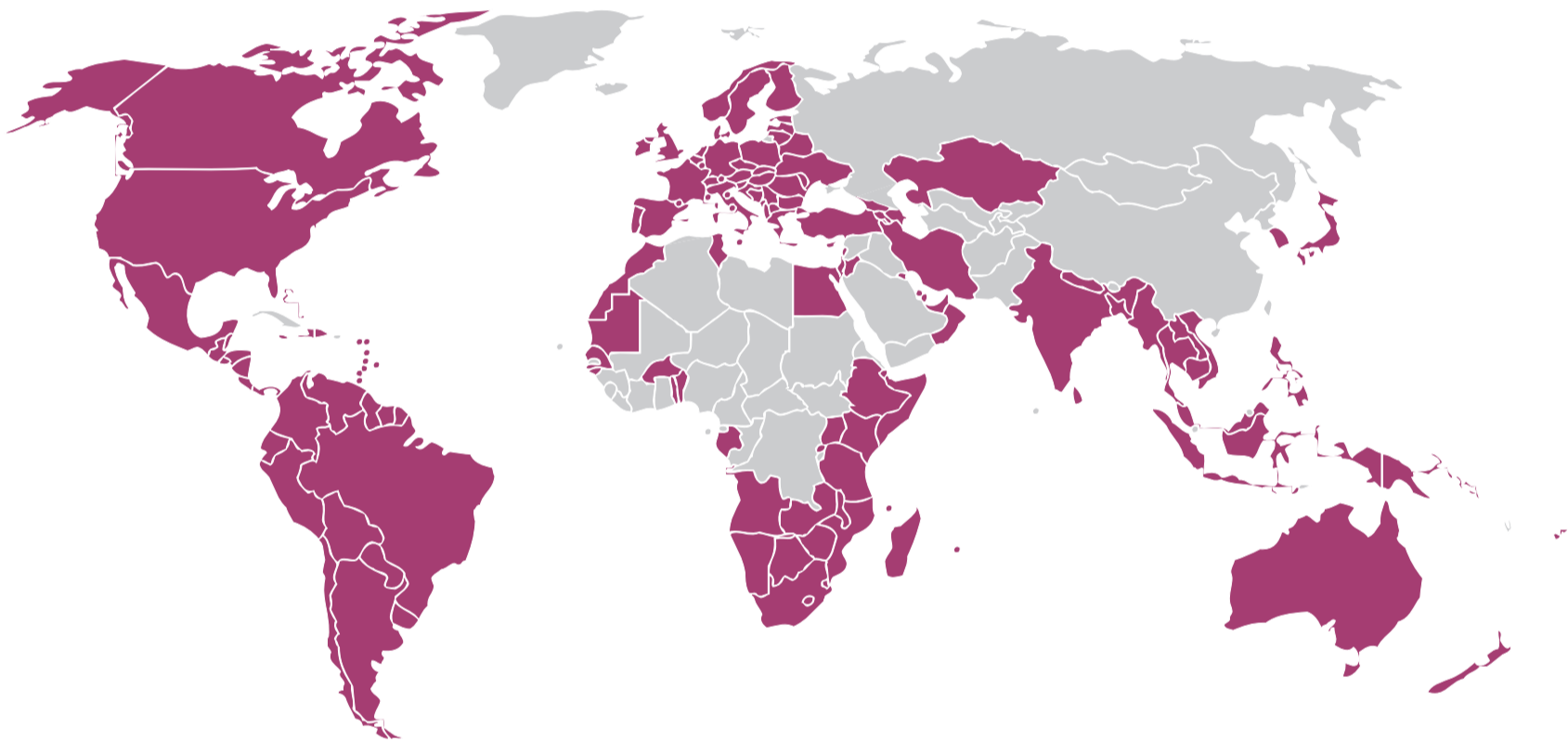
es decideix si algú passa o no passa, el fet d'haver de suportar interminables interrogatoris dels funcionaris del país d'origen i del país de destí, etc... són experiències que frustren. Això, evidentment, sense parlar de les persones en situació extrema que han de travessar fronteres per salvar les seves vides i que viuen una història totalment diferent del que significa viatjar. Els motius varien molt segons el lloc d'origen i les circumstàncies.

Tècnicament el passaport és només un tros de paper, però és també el que ens permet gaudir del dret bàsic d'anar a l'estranger, de treballar fora, d'aprendre idiomes a l'exterior o de connectar-nos amb persones i cultures diverses; accions que són cada vegada més importants dins un món globalitzat. Quan parlem

de discriminació ens referim a l'acte a través del qual s'exerceix violència sobre una altra persona o grup social, i sovint es fa patent a través de privilegis que són atorgats a unes persones i no a altres. El fet de tenir (o no) un "passaport poderós" n'és un exemple: un privilegi tan sols per algunes persones.

Segons els acords internacionals de cada país, el passaport dona accés a un major o menor nombre de nacions. Els més VIP del món són el de Singapur i el del Japó, que permeten viatjar a 153 i 152 països respectivament segons l'última actualització de Viquipèdia feta l'1 de juny de 2018. Per contra, els països amb més limitacions són l'Iraq i l'Afganistan, que només permeten viatjar a 23 i 20 països respectivament. El passaport espanyol permet accedir a 149 països i està

Països als quals es pot viatjar amb passaport espanyol (149)

La tancada migrant de Barcelona: una lluita activa

Alejandra Mejia

Durant aquests dos mesos, hem pogut veure com la Tancada Migrant de Barcelona ha anat agafant un ritme de vida pròpia, tan seva que ha permès que els diferents col·lectius, entitats i persones afins a aquesta lluita s'hagin apoderat al llarg d'aquests dies d'acció rere acció, amb un objectiu col·lectiu: aconseguir els drets fonamentals i la dignificació de la vida de totes les persones migrants i refugiades. Tanmateix, hem de recalcar que aquesta tancada no porta només dos mesos d'acció, sinó que, des de principis d'any, ha estat organitzant-se i treballant-se des d'una perspectiva antiracista i feminista. Òbviament, com en tots els inicis, no va ser gens fàcil que tantes entitats i col·lectius es posessin d'acord i arribessin a bon port, però tots teníem un objectiu comú i, per un temps, vam decidir deixar les nostres diferències de costat per posar-nos mà a l'obra. Va ser així com vam començar plegats una sèrie d'accions que ens van permetre consolidar-nos i dotar-nos d'energia per portar a terme aquesta tancada.

Entre aquestes accions, destaquem la primera concentració que vam fer al febrer davant les oficines d'Estrangeria ubicada a Passeig Sant Joan, 189. Allà vam deixar clares les nostres intencions, que bàsicament consisteixen en demostrar l'existència del racisme institucional dins i fora d'aquestes oficines. El

racisme comença ja des de la plataforma d'Internet, on la Llei d'Estrangeria et denigra com a persona, negant-te les cites prèvies que et permeten entregar tota la documentació necessària per portar a terme la regularització administrativa. En altres paraules, la Llei d'Estrangeria t'impossibilita el fet d'accedir a les cites prèvies -que es justifica per la manca de personal a les oficines- i t'impedeix deixar de ser una persona il·legal. Això provoca, a la vegada, que es col·lapsi el sistema, i en col·lapsar-se el sistema, el que surt perjudicat de tot aquest entramat burocràtic és l'immigrant/refugiat.

Avui en dia, si vosaltres ho intenteu fer des de casa, veureu que el portal d'Estrangeria no està donant cites i, en el cas que sí aconsegueixis obtenir-ne una, te la donaran de cara al novembre. Aleshores, la meua pregunta és: és possible per a un immigrant/refugiat viure tot aquest temps a l'ombra del sistema, simplement perquè al mateix sistema no li dóna la gana treure't d'aquest ombra? Això és molt greu.

Us poso en situació:

-Si ets una persona que ha de renovar la seva residència i necessites fer aquest tràmit en dos mesos, si no aconsegueixes la dita cita -o bé aconsegueixes només una cita de cara al novembre-, automàticament et quedés en situació irregular sobrevinguda, ja que no has presentat la documentació, i el sistema burocràtic

no té en compte el col·lapse que ja portes a sobre.

-Si per al contrari, ets una persona en situació irregular administrativa i has aconseguit tenir tots els requisits que des de l'administració et demanen (com una oferta laboral d'un any i a 40 hores setmanals), et sol·liciten també que els diguis si creus que és possible que l'oferta laboral t'esperis sis mesos quan, normalment, si t'ofereixen alguna feina és perquè t'incorporis al moment, i cap persona o empresa està disposada a esperar-te fins que la teva situació canviï.

Amb aquests dos casos vull posar-vos en la pell del que hauríem de passar si fóssim immigrants. Són processos que et deixen malalt tan física, mental i emocionalment, generant-te molta frustració pel fet de no poder accedir aquest sistema que, en realitat, no vol que formis part d'ell.

Una vegada vam ser conscients d'això, vam decidir reunir-nos en una sèrie d'assemblees que ens permetessin veure amb quines energies comptàvem i qui estava disposat/da a tancar-se i en quines condicions. Aquestes assemblees prèvies a la tancada, tancada que encara avui en dia perdura a l'Antiga Escola Massana, ens van permetre organitzar-nos en diferents comissions de treball. Algunes, a l'hora de començar l'acció de la tancada, van deixar d'existir i va ser en aquest moment quan es va decidir transversalitzar la feina

FORMA PART DE LA BURXA

ÉS MOLT FÀCIL

Participa al diari de comunicació popular dels barris de Sants

REDACCIÓ

MAQUETACIÓ

DISTRIBUCIÓ

CONTINGUTS

IL·LUSTRACIÓ

XARXES SOCIALS

FOTOGRAFIA

Escriu un correu a:
laburxa@gmail.com

DE SANTS AL MÓN

Un Santsenc perdut per la Macarena

La Macarena, Sevilla

Bernat Costa (@bernat13)

La Macarena és el meu barri d'acollida a la Sevilla, on porto gairebé 10 anys vivint. Vaig deixar Sants i La Burxa, on col·laborava activament, per anar al sud, a viure a la ciutat Hispalense.

A part dels estius infernals a Hellvilla amb més de 40 graus a l'ombra, Sevilla i en concret el barri on visc es força agradable. La Macarena està a la vora del centre de la ciutat, de la zona del Pumarejo, un centre veïnal amb un fort teixit associatiu. Seria el més semblant al Centre Social de Sants, que durant anys ha aglutinat forces reivindicacions veïnals.

A l'arribar a la ciutat, vaig buscar la meva "Burxa" Sevillana. En no trobar un projecte de barri semblant, em vaig

pujar a l'aventura de muntar el Periódico Diagonal (ara El Salto) a escala andalusa, amb una redacció pròpia a Sevilla.

Amb l'esclat del 15-M em vaig anar integrant cada cop més als moviments socials de la ciutat, que fins el 2011 no acabava de conèixer.

Sevilla és una ciutat amb moltes cares. No tot és la Feria i la Setmana Santa. Té un teixit social molt potent, una cultura popular, un teixit cultural que va molt més enllà dels toros i les sevillanes. Des de còmics on es barreja la setmana santa amb apocalipsis zombis, a projectes educatius de Coros d'infants que canten Lluís Llach i Michael Jackson amb obres pròpies del professorat del projecte després d'un any treballant la perspectiva de gènere amb la canalla.

La imatge cultural que projecta la Junta de Andalucía, no es correspon amb la realitat que he vist aquests 10 anys,

amb projectes que es menysvaloren des de l'administració però que alhora són molt i molt potents.

Alhora, la cultura popular no pot menysprear la Setmana Santa, un fenomen de masses. El primer cop que vaig veure els "Costaleros" posar-se les faixes (les persones que porten sobre les seves espatlles els "Pasos"), em va recordar la imatge dels Castellers de Sants. Faixes iguals, indumentària semblant i, sobretot, molta pinya entre ells. Cultures populars diferents, però alhora semblants.

D'ençà que sóc a la ciutat hispalense, tothom amb qui m'he creuat coneix el meu origen Santsenc, La Burxa, la Cursa de Carretons i la resta de Festes Majors del barri a les que vinc tots els anys.

A la Macarena he exportat una tradició popular catalana i, cada castanyada, ens reunim amb una vintena de criatures

de l'escola dels meus nens per a fer un taller de panells i així oferir una alternativa al Halloween.

Ara, gairebé 10 anys després i amb 3 criatures a casa, intento pujar al barri cada 2-3 mesos perquè coneguin a la família i el barri. En aquests 10 anys que porto fora, he anat comprovant l'impacte dels apartaments turístics al barri. Cada cop que vinc, em sorprèn un nou apartament d'aquests automàtics. Quan vaig marxar, ja començàvem a veure les orelles del llop de la gentrificació amb la torre Malaya.

I és que una cosa està clara, visc a Sevilla, La Macarena m'ha conquistat, però el meu cor sempre estarà a Sants. Com a mínim, mentre no em cancel·leu la Cursa de Carretons en la que participo tots els anys.

ARTS ESCÈNIQUES

La residència de l'espectacle

La Lleialtat Santsenca

Les actrius i els actors respiren a fons abans d'entrar en escena, es fa la llum, s'obre el teló i comença l'espectacle. Tot el que segueix a partir d'aquest moment estarà a la vista del públic. Arribar a aquest punt no ha estat fàcil, la creació d'un espectacle requereix mesos de treball, des de l'instant que les idees es comencen a convertir en moviments i paraules fins al moment en què aquestes accions se sistematitzen a base d'hores i hores d'assaig.

La creació d'un espectacle requereix que la companyia que el munta tingui espais disponibles per preparar-lo i això sovint no és fàcil. Per això des de la Lleialtat s'està impulsant un programa de residències artístiques que té un doble objectiu: d'una banda es faciliten espais a creadores i creadors per tal que aquests puguin donar forma a les seves idees; d'altra banda, les companyies brinden a l'espai mostres dels espectacles que estan desenvolupant alimentant la programació de la Lleialtat.

D'aquesta manera s'impulsa, a la vegada, un espai de creació artística i un espai d'agitació cultural on veïnes i veïns poden tenir accés a espectacles de qualitat sense sortir del barri.

Fins al moment han estat en residències companyies com *Atzur*, qui estan preparant *PLA-DUR*, un espectacle que barreja arts escèniques i visuals; *Casa de la Impro* amb un muntatge que crea impros teatrals amb fotografies familiars com a element de creació; i *Kerol*, un artista de circ amb recorregut internacional que està preparant el seu nou espectacle, *La CaLaCa*.

DE LES RUINES FLOREIX
CAN VIES
NAFETA OBERTA
DIJOUS I DIVENDRES
18 A 22:30H

COL - LECTIUS I TALLERS:
COMISSIÓ ANTIREPRESSIVA ABS
LA TRAMA FEMINISTA
JOVENS TERRES DE L'EBRE
LA GUERYA (AUTOGESTIÓ DELS MALESTARS I LA CURA)
MÚSICS CAN VIES
LA BURXA
TALLER ARTS ESCÈNIQUES
TALLER ARTS MARCIALS
NEGRES TEMPESTES
GRUP DE COSTURA NIU D'ARANYES

C/JOCES FLORALS 10-2 | MÉS INFO: WWW.CANVIES.ORG

lacol
COOPERATIVA
D'ARQUITECTES

WWW.LACOL.ORG
C/CICERÓ 5, SANTS · 931720677
info@lacol.org

Taverna
la burxa

- carrer Vallespir, 23 - Sants -

ASSOCIATIU!
EL TEU
CONSUM
TÉ PODER
WWW.LECONOMAT.CAT

l'Economat
SOCIAL

COOPERATIVA DE TREBALL
CONSUM RESPONSABLE I AUTOGESTIONAT

C/JOCES FLORALS 157, BAIXOS
DIMECRES I DIJOUS 17H-21H
DIVENDRES 10H-13H

**Anuncia't
a La Burxa!**

i col·labora amb la
comunicació popular
i autogestionada!

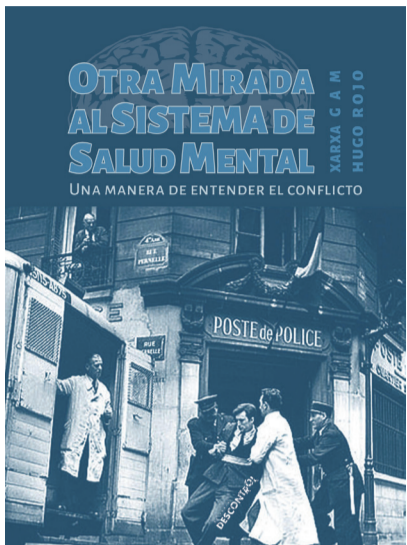
★

Escriu-nos a
laburxa@gmail.com

LLIBRES

Otra mirada al sistema de salud mental

Una manera de entender el conflicto, de Xarxa GAM i Hugo Rojo

Descontrol Editorial

Aquest llibre és per a totes, per a les psiquiatritzades, les persones pròximes a les psiquiatritzades, per a les que treballen en institucions de salut i tota aquella interessada en escoltar a l'altra. En aquest llibret, es parla en general d'auxiliars d'infermeria, d'infermeres i de psiquiatres com a propis diables amb fuet, vinguts de l'infern més terrorífic, per tal de practicar la tortura i la dominació.

Cal dir que coneixem, i més que conèixer tenim amigues, que exerceixen aquestes professions i són totalment el contrari a la psiquiatria establerta. Són una llum d'esperança en l'àmbit professional de la salut mental. A elles els devem molt per lluitar amb nosaltres, per opinar contra el que propugnen els grans poders del sistema. Per desgràcia, però, són minoria. Dir que el problema és estructural i sistèmic, les professionals obeeixen unes

consignes. Us convidem a totes a empatitzar, a llegir aquestes veus que normalment no tenen espai per sortir i expandir-se.

- Algunes de les preguntes que planteja el llibre per començar...
- En l'ingrés al psiquiàtric t'agradaria poder tenir totes les comoditats, el confort i el benestar que tens a casa o al carrer?
- Els has escoltat als ulls a l'auxiliar d'infermeria i a la infermera mentre et lligaven al llit?
- Has sentit l'impuls d'estampar el DSM-V a la cara de la teva psiquiatra?
- Alguna vegada has sentit el desig de calar-li foc a la farmàcia del teu barri?
- Has sentit el desig de sabotejar els cables dels elèctrodes de l'electrococ?

Otra mirada al sistema de salud mental. Una manera de entender el conflicto (Xarxa GAM i Hugo Rojo) Ed. Descontrol

LLIBRES

La vegetariana

de Han Kang

menjar en absolut. Però aquesta no és una novel·la sobre el vegetarianisme o els trastorns alimentaris. De seguida ens adonem que la lluita de la protagonista no és mantenir la seva decisió de no menjar animals, sinó que va molt més enllà. Es tracta d'una recerca de la pròpia identitat, atrevint-se a canviar i a arribar fins al final, essent coherent amb el que ella ha triat.

La novel·la de la surcoreana Han Kang es divideix en tres parts, cadascuna de les quals pren el punt de vista d'un personatge proper a la Yeonghye: el seu marit, el seu cunyat i la seva germana. Així doncs, ella no té veu pròpia en el relat, la coneixem a través de com la veuen els altres. I aquesta mirada inclou prejudicis (sobre els que no mengen carn, i sobre les dones, arraconades i invisibilitzades pel patriarcat), egocentrisme i violència.

A La inexplicable trobareu aquest llibre valent i pertorbador, així com la nova novel·la de Kang, *Recursos Humans*, també editada per :Rata_

La vegetariana (Han Kang) Traduït del coreà al català per Mihwa Jo i Raimon Blancafort. :Rata_ 2017 ISBN 978-84-16738-12-0 Preu: 19,50€

La inexplicable

La Yeonghye és una dona aparentment normal. Viu amb el seu marit, s'encarrega de la casa i no "dóna problemes". Un dia, després d'un somni, decideix que no vol seguir menjant animals. Una decisió que moltes persones prenen cada dia i que no hauria de suposar-li massa problemes. Però no és així. Perquè a partir d'aquell moment, el cos de la Yeonghye es convertirà en un veritable camp de batalla en què s'enfrontarà a la seva família, entestada a fer-la menjar, sobretot quan la següent decisió que pren és no

AVUI FA 20 ANYS

El pots posar en contacte amb nosaltres als C.S.A. Can Vies i Hamsa. Per internet l'adreça és: jmayne@arrakis.es

La BURXA

núm. 4
Juliol de 1998

Butlletí contra-informatiu de la vila de Sants.

FESTES AL CARRER, PERÒ NO PER A TOT HOM

Trabes a l'assemblea de joves

Com en els últims 3 anys, un grup de gent jove del barri, s'han ajeuntat per organitzar un seguit d'activitats en el marc de les Festes Majors de Sants. Aquest any, però, han volgut canviar el lloc, ja que els problemes que els suposa l'espai cedit fins ara, les Cotxeres, els impossibiliten realitzar el projecte (pel desnivell del terreny, per la seva distribució de l'espai, pels accessos al recinte i la supervisió del Districte en tot moment). Amb tot això han realitzat un projecte alternatiu, al qual, el

30 MINUTS A CANVI DE 3 ANYS

Els talls de trànsit eviten l'ingrés a presó de 10 persones, víctimes d'un error judicial

El passat 25 de juny diferents grups de persones vinculades al moviment okupa van protagonitzar vuit talls de trànsit simultanis a les vuit del matí, provocant el col·lapse de la circulació a Barcelona i la seva àrea metropolitana durant diverses hores. L'acció es produí en protesta per l'ordre d'un jutjat de Barcelona de posar en recerca i captura amb ingrés immediat a presó a nou persones detingudes a l'interior de l'excinema Princesa, el jutge va emetre

aquesta ordre per entendre que aquesta gent intentava eludir el funcionament de la justícia, ja que eren il·localitzables als domicilis que figuraven als seus DNI, a pesar de que elles mateixes havien donat fe d'això i les seves adreces actualitzades figuraven a l'expedient judicial. També es protestava per la condemna a 3 anys de presó de Luis Vicente Gil Amores, que va ser detingut a la manifestació de protesta pel desallotjament del Cine Okupat.

Okupat", provocant una considerable retenció. Quan ja s'estava retirant l'acció van aparèixer tres furgonetes de policia anti-avalots a gran velocitat que fins i tot van intentar carregar, fet que es va quedar amb l'intent, ja que no tenien "sparrings" on practicar.

Al barri una quarantena de persones van tallar la Gran Via a l'altura de la Plaça Ecspanya i durant mitja hora van mantenir una concentració sota el lema: "El seu diàleg és presó" i "Absolució detinguts/des Cinema

El mateix divendres 27 de juny el propi jutjat va reconèixer el seu error i va retirar l'ordre de recerca i captura per les 9 persones, però en cap moment va donar explicacions ni es va excusar pels perjudicis comesos a les nou persones damnificades i a tota la ciutat en general. Casualment el mateix dia el Jutjat 4 penal, va suspendre l'ingrés a presó de Luis Vicente Gil Amores, fins que es resolgui la petició d'indult.

NOVA OKUPACIÓ AL BARRI

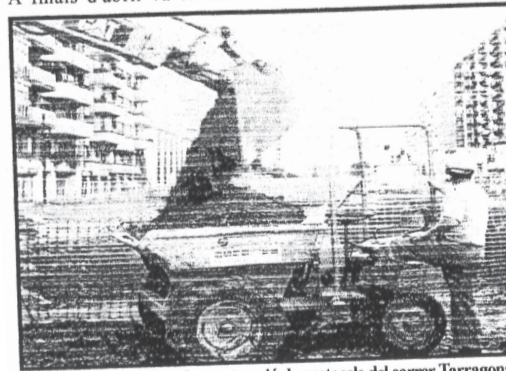
El passat 12 de juny va ser tapiada la Tacha, okupada desde feia 3 mesos. Però el 21 de Juny al c/Santa Catalina, 41, s'okupava El Karakol, nou espai alliberat al barri de Sants. Les persones que l'estan rehabilitant, pensen utilitzar-la com a vivenda,

TARRAGONA STREET

CONTINUA L'EXPANSIÓ ESPECULATIVA AL BARRI

Els espais destinats al negoci i el benefici no paren de creixer, i no ho és menys al barri. En plena febre olímpica es va impulsar el carrer de Tarragona per convertir-lo en eix de negocis construint una sèrie de gratacels; la seva propietat correspon a grans companyies que mitjançant la coneguda especulació s'estan fent d'or. A finals d'abril va tornar a

"canviar de mans" la torre més nova (la més propera a l'estació). La multinacional d'assegurances francesa UAP la va vendre tota al fons d'inversió escocès Standard Life per 7126 milions. La seva "feina" havia estat obtenir la torre i "promoure-la" (amb tot això del marketing) i amb les "habilitats" dels encorbats el seu preu puja

Aspecte de les obres de construcció de gratacels del carrer Tarragona

Tall de trànsit a Gran Via a les 8h del passat 25 de Juny

DIUEN NO A LES INCINERADORES

Varies manifestacions i milers de firmes van caldre perquè l'Entitat Municipal decidís suspendre el 1997 la construcció d'una nova incineradora a la Zona Franca, caracteritzada per ser una de les majors d'Europa amb una capacitat de 720000 Tn/any i un cost de construcció de 20000 milions. La resolució va ser presa sota la condició de que si l'any 2006 no s'arribava a un nivell de més del 60% de reciclatge de residus, la incineradora seria construïda. Però, davant de la política indiferent tant de la Generalitat com dels partits polítics per tal

de reduir el nombre de residus i fomentar el reciclatge, la Plataforma Cívica per la Reducció dels Residus, de la qual hi forma part el Grup Ecologista de Sants, ha decidit impulsar una Iniciativa Legislativa Popular (ILP). La ILP consisteix en la recollida de 65000 firmes per tal de que es pugui presentar al Parlament de Catalunya una proposició de llei basada en la prohibició i el tancament de totes les incineradores i en la promoció de sistemes alternatius de tractament de residus no nocius per la salut ni pel medi ambient. Les firmes havien de ser

(continua pag. 3)

Centre Social de Sants

EDITORIAL DESCONTROL

CATÀLEG LLIBRES 2018

DESCARREGA EL CATÀLEG

DESCARREGA EL CATÀLEG

DESCARREGA EL CATÀLEG

DESCARREGA EL CATÀLEG

Sarau i més

Recursos ecològics i sostenibles

Vaixella biodegradable

Gots reutilitzables

C. de l'Eixit, 17. Molt a prop del Casinet d'Hostafrancs. Tel. 93 422 11 80

www.sarau.cat

Pizzeria Ristorante Putxinel·lis

Menú migdia 10,90€

Menú pizza 8,50€

Carrer de Salou, 23. 080014

Tel. 936112485 - 616807668

Horari: de 13.30 a 16h i de 20.30 a 24h

Dilluns tancat tot el dia - Dimarts matí tancat

www.restaurantepubdnellis.com

EL TEU BARRI, LA TEVA COLLA

CASTELLERS de SANTS

www.borinots.cat

COL·LECTIUS DEL BARRI

ASSEMBLEA GROGA DE SANTS

Assemblea de la comunitat educativa.
assembleagrogasants.blogspot.com
assembleagrogasants@gmail.com
@AssGrogaSants

CASTELLERS DE SANTS

Assajos dimarts i divendres.
borinots@borinots.cat
Local d'assaig: Escola Jaume I.
C/ Comtes de Bell-lloc, 86

COOPERATIVA DE CONSUM PANXA CONTENTA

Grup de consum crític
Dijous de 19h a 22h
panxacontenta.wordpress.com
coope.espai.obert@gmail.com

FEM FRONT AL TURISME A SANTS

Comissió de l'ABS per afrontar la massificació turística a Sants
http://frontturisme.sants.org
frontturisme@sants.org

GRUP D'HABITATGE DE SANTS

Col·lectiu pel suport mutu davant les problemàtiques d'habitatge
https://www.facebook.com/GrupHabitatgeSants
Diumenges a les 16h.
Pl. Joan Corrades

HORTET DE LA FARGA DE SANTS

Noguera Pallaresa 27, persiana metàl·lica
hortetdelafarga@gmail.com
Estiu: diumenges a la tarda
Hivern: diumenges al matí

LA TROCA

Escola Comunitària de Formació Permanent als barris de Sants.
https://latrocasants.org
hola@latrocasants.org
espaicofope@gmail.com
C/ Olzinelles, 31

LA PAH

Plataforma d'afectats per la hipoteca.
Acol·lida i Assessorament col·lectiu: dilluns 18h
Perr confirmar Assemblea de PAH Barcelona dimarts 18h (atenció a estudiants: dilluns a les 17:00 al local)
apahdebarcelona@gmail.com
c/ Leiva, 44

SANTS. TV

Televisió comunitària de Sants
http://sants.tv
contacte@sants.tv

UNIVERSITAT LLIURE A SANTS

http://sants.unilliuere.cat
unilliuere@gmail.com

CSA Can Vies

C/ Jocs Florals, 40

Assemblea dimecres a les 19h
Kfeta dimarts i dijous de 18h a 22h
https://canvies.barrisants.org
canvies@gmail.com
@SomCanVies

ACCIÓ LLIBERTÀRIA SANTS

Adherida a la Federació Anarquista de Catalunya (FAC)
Dimecres a les 19.30h a Can Vies
acciollibertariansants@riseup.net
@AccLlibSants

JÓVENS DE LES TERRES DE L'EBRE

Col·lectiu per la defensa del territori
Dijous a les 20h
jovensebre.blogspot.com.es
@Jovens_Ebre
jovensebre@gmail.com

LA GUERXA

Espai de salut
Dilluns a les 20h
@LaGuerxa
espaisalutcanvies@gmail.com

NEGRES TEMPESTES

Col·lectiu llibertari per l'alliberament dels pobles
http://negrestempestes.cat
negrestempestes@gmail.com

Casal Independentista de Sants

C/ Muntadas, 24

De dilluns a divendres de 18h a 23h
https://cis-jaumecompte.cat
contacte@cis-jaumecompte.cat

ARRAN SANTS

Organització juvenil de l'esquerra independentista
http://arran.cat/
sants@arran.cat
@ArranSants

COLLA BASTONERA

Grup de cultura popular
https://collabastonerassants.wordpress.com
collabastonerassants@gmail.com

ENDAVANT SANTS

Organització Socialista d'Alliberament Nacional
http://www.endavant.org
expansio@endavant.org

PUNT D'INFORMACIÓ LABORAL

Assessorament laboral
Dilluns de 18:30h a 21h
COS Barcelonès

Can Batlló

C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

Espai veïnal autogestionat
Dilluns a dijous de 10h a 13h i de 18h a 21h
Divendres de 10h a 13h i de 18h a 22h
Dissabtes de 10h a 21h
https://www.canbatllo.org/
@CanBatllo

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ DELS MOVIMENTS SOCIALS

Arxiu de documentació dels moviments socials
Dilluns, dimarts i dijous de 17h-19h
http://arxiu.laciutatinvisible.coop/
arxiudelaciutat@gmail.com

ESPAI ARTS

Col·lectiu d'artistes
Dijous de 10:30h a 13h
@ArtsCanBatllo

ESPAI COMUNITARI DE FORMACIÓ PERMANENT

Projecte d'educació de persones adultes. En construcció col·lectiva.
espaicomunitariformaciopermanent.wordpress.com
espaicofope@gmail.com
@aprendreXviure

FUSTERIA COL·LECTIVA

Taller de fusteria comunitària
Taller obert: dilluns de 10h a 13h i de 16h a 19h
Taller comunitari: dimarts de 10h a 13h i de 16h a 19h

LA NAU

Espai familiar
Actualment tancat per obres d'acondicionament pel fred
lanauespaiamiliar@gmail.com
@La_Nau

MALABARISTES INEXTREMIS

Taller de malabars
Dimecres de 18h a 20:45h

ROCÒDROM

Obert dilluns dimecres i divendres de 18h a 21h
Neteja col·lectiva dimarts de 18h a 21h
Dones escaladores dimecres de 10h a 13h

TALLER COL·LECTIU D'INFRAESTRUCTURES

Taller d'infraestructures col·lectiu
Dimecres de 10h a 13h i dissabte de 10h a 14h

TALLER OBERT DE MOBILITAT

Espai d'autoreparació de vehicles
Dimecres i dijous de 17h a 20h
Divendres 10h-13h

Centre Social de Sants

C/ Olzinelles, 30

Associació de veïns i veïnes de Sants
Dilluns a divendres de 10h a 13h i de 18h a 21h
www.centresocialdesants.org
socialsants@gmail.com

ASSEMBLEA SALVEM LES PENSIONS

Espai de defensa del sistema Públic de pensions
Dimecres de 18:30h a 20:30h
salvemlespensions.wordpress.com
salvemlespensions@gmail.com
@Salvemlespensions

Casal de Joves de Sants

C/ Alcolea cantonada C/ Violant d'Hongria

@casaljovesants
casaljovesants.wordpress.com
casaljovesants@gmail.com

La Lleialtat Santenca

C/ Olzinelles, 31

Espai per a usos veïnals cooperatius i de cultura popular.
https://www.lleialtat.cat/
info@lleialtat.cat

ESPLAIS I CAUS DE SANTS-MONTJUÏC

Federació de les entitats de lleure del Districte

SANTS-NIGGURATH

Associació lúdica dedicada als jocs de taula, rol, estratègia i simulació
sants.niggurath@gmail.com

ÒMNIUM SANTS-MONTJUÏC

Secció Local d'Òmnium
santsmontjuic@omnium.cat

TEATRE DELS BORINOTS

Grup de teatre dels Castellers de Sants

SET D'ESCENARI TEATRAL

Associació cultural dedicada a les arts escèniques
grupset@hotmail.com

DONAR VEU A LA MEMÒRIA

Projecte teatral i de memòria de l'Institut Lluís Vives

COL·LECTIU D'ARTISTES DE SANTS

Grup que aplega artistes de diverses disciplines de Sants
col.lectiuartistesdesants@hotmail.com

COL·LECTIU D'ARTISTES ORIENTALS

Associació cultural xinesa

CORAL LA VINYA

STOP MARE MORTUM SANTS, HOSTAFRANCS I LA BORDETA
Grup en defensa dels drets de les persones refugiades

SINDICAT DE LLOGATERES

Sindicat en defensa del dret a l'habitatge i un lloguer assequible, estable, segur i digne.
sindicatdellogateres@gmail.com

TRAMA

Cooperativa de dinamització cultural i la sensibilització social
trama@trama.coop

Vols saber on pots trobar el diari de la Burxa?

Escaneja el nostre codi QR i entra al nostre mapa de Distribució!

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
3.000 exemplars | Distribució gratuïta

la Burxa
la fem entre totes... participa!

www.laburxa.org

Escriu-nos a
laburxa@gmail.com

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim dimarts a les 20h al CSA Can Vies (Jocs Florals, 42).
No ens fem responsables dels articles d'opinió.
Publicació mensual.

Encara no tens la samarreta de la Burxa?

Ja pots triar la teva: n'hi ha 4 de diferents!

★
Vine a buscar-la a
La Ciutat Invisible
Carrer de Riego 35

SANTS • COOP

Entrevista a Impuls Coop

Sónia Roncero

Entrevistem a la Laie, el Lluc i la Mercè, membres d'Impuls Coop. Impuls Coop és l'Associació per l'impuls de l'Economia Cooperativa i Comunitària de Sants-Montjuïc, aposta jurídica i estratègica de la xarxa d'economia social i solidària de Sants.

- Què és i qui sou Impuls cooperatiu de Sants?

Lluc: Impuls és una xarxa, una articulació de diversos projectes que fan activitat econòmica en format cooperatiu als barris de Sants, La Bordeta, Badal i Hostafrancs.

Laie: Formem part, també, d'una xarxa global a Barcelona de més cooperatives com nosaltres.

- Com va sorgir i quan?

L: Es va formalitzar l'any 2016 com a associació, diversos projectes ja feien accions conjuntament abans. Vam decidir prendre forma jurídica per a facilitar temes com ara activitats al carrer, tenir entitat pròpia per fer gestions amb l'administració en l'àmbit de barri. Es va formalitzar el que ja estava passant feia temps.

Com us administreu?

LL: Estem treballant per a crear una estructura tècnica vinculada a Impuls, però de moment no és una realitat. No disposem de cap activitat monetària associada i les persones que col·laboren amb els diferents projectes depenen d'aquests.

- Quines són les vostres principals línies d'actuació?

LL: Primer, visibilitzar una dinàmica cooperativa que ja fa molt temps que té lloc. Posar-li nom i cognoms, dissenyar un mapa, tenir un catàleg de cooperatives al barri, projectes que es duen a terme... També hi ha accions pròpies que, mitjançant l'Impuls, intentem generar. Com ara la generació de debats o monogràfics entre les diverses entitats per resoldre algun tema en concret.

L: Un dels casos que podem dir que ha sorgit d'això és, per exemple, la creació de CoopNet.

LL: També es va dedicar una jornada, a la Lleialtat, durant la setmana del 8 de març. Es va debatre sobre pràctiques amb perspectiva feminista dins les cooperatives i les mancances relacionades amb aquesta qüestió.

- El 9 de juny va tenir lloc la tercera fira d'economia solidària cooperativa

i comunitària de Sants, la Primavera Cooperativa. Com va anar?

LL: Aquesta és una altra línia d'actuació i visibilització, més de cara en fora. Allà ens reunim les diverses cooperatives que formen part de l'Impuls, i es generen debats que creiem que són importants en matèria de barri.

- Alguna novetat vers els dos anys anteriors?

LL: Vam veure que un dels debats que havíem de plantejar era la qüestió de l'habitatge. Veiem que la realitat és horribosa, però que al barri hi ha projectes que intenten fer front a aquesta realitat. Vam decidir posar sobre la taula tot el que estan fent La Borda, La Dinamo, la PAH, i moltes altres. En fires anteriors havíem parlat sobre com l'economia social i cooperativa resol conflictes de migració, per exemple. Sempre tractem temes que estan a l'ordre del dia.

- Ens podeu parlar dels premis que es van entregar?

LL: El que avui és el premi Micaela Chalmeta, que entrega Coopolis, va ser ideat inicialment per l'Impuls. Es tracta d'un mecanisme per dotar de recursos i acompanyament a projectes que es volen constituir com a cooperativa.

L: El primer any vam atorgar el premi a l'Aula d'idiomes, que ara és una realitat. A partir del segon any se'n va encarregar Coopolis.

- Durant la fira, també es va passar un test de cures a les diferents cooperatives i col·lectius que hi van participar. Què ens en podeu explicar?

M: Es va fer un grup de treball previ a la fira, sorgit de l'activitat del 8 de març, ja que totes ens vam quedar amb les ganes de treballar més a fons aquest tema. Vam decidir fer una segona part en format taller, on vam fer un recull dels temes més importants. El dia de la Primavera Cooperativa vam passar els qüestionaris a totes les iniciatives que hi eren, i a després vam posar en comú els resultats. Es va fer un debat reconeixent les pràctiques que hi havia i les dificultats o mancances que existien. La idea principal era compartir bones pràctiques. Hi van participar gairebé totes les cooperatives que tenien paradeta aquell dia.

L: Són temes que moltes passem per alt en el nostre dia a dia. També cal destacar que no només cal veure les mancances,

sinó també el que fem bé.

- En aquesta línia, què creieu que és important per a ser sostenible com a cooperativa, també a escala emocional?

L: Òbviament, el projecte és prioritari, però cuidar les persones que en formen part també. Revisar horaris, volum de feina... Potser és més fàcil quan el projecte funciona molt bé, clar.

M: Cal saber parar el projecte més important de tant en tant per a seure i debatre internament sobre aquestes pràctiques i cures essencials.

LL: Davant demandes concretes, també cal atendre ritmes de treball i disponibilitats; hi ha qui no vol perdre's res però no pot formar part del de la cooperativa a nivell presencial. És per això que cal descriure i tenir en compte expectatives i capacitats, generar un sistema de treball que permeti a tothom estar bé i facilitar la implicació de tothom en la mesura que cadascú pugui.

L: A l'Impuls, ens preocupem de petites coses com ara facilitar espais de germanor com el sopar de nadal o d'estiu.

LL: Sí, i es procura també fer-los amb la col·laboració de les cooperatives que formen part de l'Impuls, per exemple l'última vegada el càtering va ser elaborat pel Kop de mà i la celebració la vam fer al Koitton.

- Teniu alguna dificultat?

LL: Hi ha alguna dificultat petita. Les diferents entitats acostumen a ser projectes amb implicació en molts àmbits i és complicat que les persones que en formen part puguin conciliar. La dinàmica de l'Impuls, projecte extra on t'has d'implicar, es veu més reduïda per a garantir la continuïtat i la participació del màxim de gent possible.

- Com descriurieu la situació en l'àmbit d'economia cooperativa al barri de Sants?

LL: És un moment dolç, no només per l'Impuls. Cada cop veiem més projectes que aposten per aquest sistema de treball i aquests dos últims anys, disposant de Coopolis que a més està situat a Can Batlló, s'hi implica més gent.

L: Disposem d'un mapa de les cooperatives del barri i l'última vegada que el vam actualitzar vam veure que havia crescut molt. I també el grau de cooperació.

★ COLUMNA VIOLETA

Sensellarisme i gènere

La Trama

El sensellarisme era una dimensió desconeguda al principi de segle XXI, o més bé una realitat totalment oblidada i molesta. Estàvem més acostumades a parlar de persones sense sostre i això ja indica tot un canvi en l'imaginari social, doncs implica que hem entès el que manca a les persones en situació de carrer. No parlem d'un sostre sinó d'una llar. És a dir, un espai a on pugui regnar la seguretat ontològica, un lloc a on començar un procés de recuperació tant individual com social, una casa que acabi amb el trànsit perenne de servei a servi al llarg de la ciutat, murs que posin fre a les mirades que jutgen, a la invisibilitat de qui no és ningú per passar a ser el veí o la veïna del segon. A més implica també el començament de projectes individuals, familiars i comunitaris. És la porta que dona pas al reconeixement dels drets fonamentals de la persona que li han estat espoliats.

La ciutat de Barcelona compta amb un total de 3.383 persones sense llar. Segons les dades que ofereix el recompte de la XAPSL del 2017, al carrer pernocten 1.026, d'elles 188 ho fan als barris del nostre districte. Aquesta darrera dada gairebé s'ha duplicat des del primer recompte de 2008.

La manera més comuna de conscienciar a la població del fenomen és a través de les xifres. És evident que impacten i no ens deixen indiferents però cal aprofundir per entendre el problema. Cada xifra és una vida, una història, un cúmul de circumstàncies. L'atenció que s'oferta des dels serveis acostuma a ser, per dir-ho d'alguna manera, homogènia i poc flexible. Això implica la decisió de no fer ús dels equipaments i cercar espais urbans com caixers o d'altres més apartats, com barraques o parcs. Aquest fet impacta ja de per si, doncs, el que se suposa que és un equipament d'atenció i refugi pot arribar a convertir-se en el lloc on conviure amb agressors o patir agressions i vulneració de drets.

La classificació ETHOS és una eina que s'utilitza per categoritzar les diferents formes de viure com persona sense llar. La seva publicació a l'any 2005 va donar llum a un tema que reclamava la nostra atenció però amb els anys ens adonem que també serveix per fer ombra a un grup específic de persones sense llar, concretament el de dones i altres identitats sexuals no normatives.

Les dones representen normalment un 20% del total de la mostra (que no té en compte altres representacions més enllà de les binàries). D'elles es diu que estan triplement invisibilitzades en tant que són dones, sense llar i víctimes de violència de gènere. En tot cas només cal consultar alguna de les taules que representen les diferents violències que pateixen les dones al llarg del cicle vital per veure com aquestes encara pateixen més de les que es recullen.

Una de les preguntes més freqüents sobre el tema és, per què hi ha tanta diferència entre les xifres de dones i homes? Davant d'aquest dubte ens trobem amb una resposta tipificada, androcèntrica i esbiaixada. "Les dones tenen més eines, més facilitat en les relacions per no arribar al carrer". Davant d'això i recollint la veu de moltes entrevistades al llarg dels darrers 5 anys, cal dir que les dones que no són visibles a l'espai públic més transitat es retiren per evitar les mirades que les jutgen com a: males filles, males dones, males mares. S'allunyen de les violències pròpies d'una ciutat masculina dins de cotxes o a cases abandonades. En altres casos s'adopten estètiques masculines com a estratègies de protecció, per tant, no les identifiquem com a tal. En altres casos viuen sota un sostre, però no una llar. Aquestes dones que tenen més eines són aquelles sense llar que heroica i conscientment aguanten les agressions, de tots els tipus i colors (des de les violacions en la parella, a la trata) per tal de no acabar al carrer. Per tant i a mode de conclusió, són les valentes, les lluitades, les invisibles.